

(Низамитѣ, отседнали коне, пристѣпватъ тежко).

I Низаминъ. — Е, добъръ ви день! Ама, че мѣсто сте избрали! (като се приближава къмъ отецъ Стефана) — Папазъ-ефенди, прати ни черенъ арапъ... Ходихме въ село, казаха ни, че сте тукъ. Сега ще ни изберешъ четири невѣсти или момичета отъ най-хубавитѣ тукъ, че тази нощъ черенъ арапъ ще има мохабетъ.

(Женитѣ изпищяватъ и почватъ да се криватъ).

Отецъ Стефанъ (прошепва нѣщо на пазача и му посочва съ ржка дирята на Чавдара). — Четири хубиви невѣсти казвашъ, а?

II Низаминъ. — Хайде по-скоро, че нѣма време. Пъкъ и конетѣ сж потни.

I Низаминъ (като сочи къмъ Райна). — Тази девойка — струва! Ще се хареса на арапина.

Дѣдо Кузманъ. — Не ви е грѣхъ, бе момчета!

I Низаминъ. — По заповѣдь, старче.

II Низаминъ (къмъ *I низаминъ*). — Да я хвана ли?

I Низаминъ. — Какво чакашъ още!

Отецъ Стефанъ. — Чакайте да се разберемъ, бе!

I Низаминъ (къмъ другаритѣ си). — Хайде по-скоро! Хванете, които намѣритѣ за най-хубави.

(Низамитѣ се спущатъ. Женитѣ почватъ да пищятъ. Мжжетѣ дирятъ и вадятъ оржието си. Въ това време се завръща Чавдаръ.

Чавдаръ, разбралъ отъ пазача, щомъ вижда какво става — дава заповѣдь съ ржка и всички се спущатъ върху низамитѣ. Свръзватъ ги и като ги повѣрватъ на пазача — Чавдаръ се обръща къмъ низамитѣ).

Чавдаръ: — Идете и кажете на черния арапъ, че тукъ е Чавдаръ и до като ржката ми държи, той мома отъ нашето село нѣма да види! (къмъ пазача). Откарай ги до ржката и ги пусти да си идатъ, псетата недни!

(Пазачътъ ги подкарва. Вързанитѣ се отдалечаватъ. Настава успокояване).